

ECLI:NL:GHDHA:2018:664

Instantie	Gerechtshof Den Haag
Datum uitspraak	21-02-2018
Datum publicatie	04-04-2018
Zaaknummer	22-005605-16
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Vrijspraak. Naar het oordeel van het hof is komen vast te staan dat de verdachte op het moment dat hij de auto onder zich kreeg, wist of redelijkerwijs had moeten vermoeden dat de auto van diefstal afkomstig was.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

Rolnummer: 22-005605-16

Parketnummer: 09-220489-16

Datum uitspraak: 21 februari 2018

TEGENSPRAAK

Gerechtshof Den Haag

meervoudige kamer voor strafzaken

Arrest

gewezen op het hoger beroep tegen het vonnis van de politierechter in de rechtbank Den Haag van 9 december 2016 in de strafzaak tegen de verdachte:

[verdachte],

geboren te [geboorteplaats] op [geboortjaar] 1997,

[adres].

Onderzoek van de zaak

Dit arrest is gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting in eerste aanleg en het onderzoek ter terechtzitting in hoger beroep van dit hof op 7 februari 2018.

Het hof heeft kennisgenomen van de vordering van de advocaat-generaal en van hetgeen namens de verdachte naar voren is gebracht.

Vordering van de advocaat-generaal

De advocaat-generaal heeft gevorderd dat het vonnis waarvan beroep zal worden bevestigd, behoudens ten aanzien van de kwalificatie ten aanzien van het subsidiair bewezenverklarde feit. Te dien aanzien heeft de advocaat-generaal gevorderd dat het subsidiair ten laste gelegde zal worden gekwalificeerd als opzetheling.

Procesgang

In eerste aanleg is de verdachte van het primair ten laste gelegde vrijgesproken en ter zake van het subsidiair ten laste gelegde (schuldheiling) veroordeeld tot een taakstraf voor de duur van 90 uren, subsidiair 45 dagen vervangende hechtenis, met aftrek van voorarrest, waarvan 40 uren voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren.

Namens de verdachte is tegen het vonnis hoger beroep ingesteld.

Tenlastelegging

Aan de verdachte is ten laste gelegd dat:

hij op of omstreeks 28 oktober 2016 te Zoetermeer tezamen en in vereniging met een of meer anderen, althans alleen, met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen een (personen)auto (merk/type: Volkswagen/Polo, kenteken: [kenmerk]), in elk geval enig goed, geheel of ten dele toebehorende aan [aangever], in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte en/of zijn mededaders;

subsidiair althans, indien het vorenstaande niet tot een veroordeling mocht of zou kunnen leiden:

hij op of omstreeks 28 oktober 2016 te Zoetermeer, een goed te weten een (personen)auto (merk/type: Volkswagen/Polo, kenteken: [kenmerk]) heeft verworven, voorhanden gehad, en/of overgedragen, terwijl hij ten tijde van de verwerving of het voorhanden krijgen van dit goed wist, althans redelijkerwijs had

moeten vermoeden, dat het een door misdrijf verkregen goed betrof.

Het vonnis waarvan beroep

Het vonnis waarvan beroep kan niet in stand blijven omdat het hof zich daarmee niet verenigt.

Vrijspraak

Ter terechtzitting in hoger beroep heeft de raadsman betoogd overeenkomstig de overgelegde pleitaantekeningen dat de verdachte van zowel het primair als het subsidiair ten laste gelegde feit dient te worden vrijgesproken. De verdediging is van mening dat anders dan in eerste aanleg geoordeeld - ook het subsidiair ten laste gelegde niet wettig en overtuigend bewezen kan worden aangezien de verdachte niet wist en ook niet redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat het voertuig van diefstal afkomstig was.

Het hof overweegt hier omtrent als volgt.

Het hof is met de advocaat-generaal en de raadsman van oordeel dat het primair ten laste gelegde niet wettig en overtuigend kan worden bewezen, zodat de verdachte daarvan behoort te worden vrijgesproken.

Ten aanzien van het subsidiair ten laste gelegde is het hof van oordeel dat met onvoldoende zekerheid vast is komen te staan dat de verdachte op het moment dat hij de auto onder zich kreeg, wist of redelijkerwijs had moeten vermoeden dat de auto van diefstal afkomstig was. Het hof zal de verdachte derhalve ook van het subsidiair ten laste gelegde vrijspreken.

BESLISSING

Het hof:

Vernietigt het vonnis waarvan beroep en doet opnieuw recht:

Verklaart niet bewezen dat de verdachte het primair en subsidiair ten laste gelegde heeft begaan en **spreekt de verdachte daarvan vrij.**

Dit arrest is gewezen door mr. M.J.J. van den Honert,
mr. W.P.C.M. Bruinsma en mr. T.B. Trotman, in bijzijn van de griffier mr. M.S. Ferenczy.

Het is uitgesproken op de openbare terechtzitting van het hof van 21 februari 2018.

Mr. W.P.C.M. Bruinsma is buiten staat dit arrest te ondertekenen.